

[Unmack.]

andet høje Ting, blev der fra Regeringens Side ikke vist mindste Imødekommenhed; Regeringspartierne vil gennemføre Lovforslaget, som de har dikteret det. Regeringspartierne maa derfor ogsaa forstaa, at vi ikke kan være med til at stemme for dette Forslag. Jeg er klar over, at det ikke kan nytte at foreslaa Behandling i et Udvalg, for jeg tænker mig ikke, at der i et saadant Udvalg vil kunne opnaas noget som helst, lige saa lidt som det var Tilfældet i det andet høje Ting. Jeg kan derfor nøjes med at sige, at Regeringspartierne ikke kan vente vor Tilslutning til dette Forslag om Ændringer i Arbejdsløshedsforsikringsloven, og jeg skal som sagt ikke sinke Behandlingen ved at foreslaa Nedsættelsen af et Udvalg.

Gunnar Fog-Petersen: Den ærede konservative Ordfører (Unmack) udtalte, at man hellere skulde sætte Hjulene i Gang. Jeg har den Opfattelse, at Vanskeligheden just ligger i, at Hjulene er i Gang, og at der alligevel er Arbejdsløshed.

Saa vidt jeg erindrer, er det ikke første Gang, at den Plan, som nu søges gennemført, har været overvejet, men man er tidligere været tilbage for Vanskelighederne ved at skille Understøttelsesaaret og Regnskabsaaret fra hinanden og ved de Omkostninger, som en saadan Omlægning maatte foranledige. Nu foreslaas det at lægge Understøttelsesaaret saaledes, at det begynder med Vinterhalvaaret, og det er, saa vidt jeg kan se, en fornuftig og praktisk Foranstaltning. Jeg har ingen Indvending at gøre herimod, men maa spørge mig selv: Hvorfor har man ikke gjort det før? Dog bedre sent end aldrig. Det foreslaas endvidere, at Stat og Kommune og den fælleskommunale Udligningsfond skal afholde Omkostningerne, holde Arbejdsløshedskasserne skadesløse for den ekstraordinære Udgift, som ved en saadan Omlægning falder paa dem. Derved hjælpes ogsaa Kasserne over denne Vinter med dens ekstraordinært — forhaabentlig ekstraordinært — store Arbejdsløshed. Halvdelen af Kommunernes Part i Udgiften tages af den fælleskommunale Udligningsfond; hvis jeg forstaar det rigtigt, er der altsaa i denne Fond indbetalt flere Penge, end dens Formaal i og for sig krævede, men den Anvendelse, som her foreslaas af dens Midler, kan mit Parti billige, og jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg vil gerne takke for den velvillige Mod-

tagelse, Forslaget har faaet. Det er jo rigtigt, at man godt kan rejse det Spørgsmaal, hvorfor man ikke pr. 1. April 1937, da Loven sidst blev revideret, fik Understøttelsesaaret lagt paa den rigtige Tid. Der blev dengang fra adskillige Sider lagt Vægt paa at faa Understøttelsesaaret og Regnskabsaaret til at løbe sammen, men man har maaske nok ikke tilstrækkelig grundigt overvejet Betydningen af netop det, som vi senere har faaet Erfaring for, at Tomrummet med Hensyn til Udbetaling af Understøttelse kom til at ligge midt i Vinterens Hjerte.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) synes at have den Opfattelse — eller i hvert Fald at ville gøre den gældende —, at der overvælttes noget paa Kommunerne. Hvis det ærede Medlem havde sagt: Det vilde være rimeligt, at Kommunerne kom til at spare endnu mere end det, de vil spare i Henhold til Lovforslaget, vilde jeg bedre have kunnet forstaa det; thi ingen kan jo overse, at Kommunerne vil spare adskilligt ved Gennemførelsen af dette Forslag. Men det ærede Medlem indtager jo i dette høje Ting nøjagtigt samme Standpunkt som Partiets Ordfører i det andet høje Ting, medens jeg paa den anden Side gaar ud fra, at Det konservative Folkepartis Ordfører her, ligesom Partiets Ordfører gjorde i det andet høje Ting, vil erkende helt og fuldt, at for Kommunerne i alt Fald, selv med det Bidrag, de skal yde, er det en Besparelse, der gennemføres.

Spørgsmaalet om, at Kassernes Formue skulde deltage i Udgifterne, har været stærkt fremme i Folketinget, og det er ogsaa blevet nævnt af de to Partiers Ordførere her i Tinget. Jeg vil gerne herom sige, at det er ikke Mangel paa Forhandlingsvilje fra min Side, naar jeg har maattet tage det Standpunkt, at jeg ikke vilde være med til at beskære Kassernes Formue. Det er min sikre Overbevisning, at hvis vi vilde gaa til her at tage en Del af Kassernes Formue, vilde vi paa afgørende Maade svække de hundrede Tusinder, ja, nærvæd en halv Million Arbejdsløshedskassemedlemmers Lyst til en Opsparing som den, der her finder Sted. Der er af Kasseledelserne, for at faa Medlemmerne med til Formueopsparingen, givet dem al den Sikkerhed, som Kasseledelserne har kunnet give dem, for, at denne Opsparing kun skal anvendes til Imødegaaelse af Arbejdsløshedskriser. Derfor vil en Anvendelse af Formuerne til Gennemførelsen af den af Regeringen ønskede Omlægning af Understøttelsesaaret være i Strid med de Forudsætninger, hvorunder Medlemmerne